

מסכת נזיר

פרק ד

א. מי שְׁאָמַר הֲרִינִי נָזִיר, וְשָׁמַע חֲבֵירוֹ וְאָמַר וְאֲנִי, וְאֲנִי, כָּלֵם
נָזִירִין. הִתֵּר הִרְאֵשׁוֹן, הִתֵּר כָּלֵן. הִתֵּר הָעֲחָרוֹן, הָעֲחָרוֹן מִתֵּר וְכָלֵם
אֲסוּרִין. אָמַר הֲרִינִי נָזִיר, וְשָׁמַע חֲבֵירוֹ וְאָמַר, פִּי כָפִיו וְשִׁעְרִי
כִּשְׁעָרוֹ, הִרִי זֶה נָזִיר. הֲרִינִי נָזִיר, וְשָׁמַע אִשְׁתּוֹ וְאָמְרָהּ, וְאֲנִי, מִפֵּר
אֶת שְׁלָהּ, וְשָׁלוֹ קָיָם. הֲרִינִי נָזִירָהּ, וְשָׁמַע בַּעֲלָהּ וְאָמַר, וְאֲנִי, אֵינוֹ
יָכוֹל לְהִפָּר:

ב. הֲרִינִי נָזִיר, וְאֵת, וְאָמְרָהּ אֵמֶן, מִפֵּר אֶת שְׁלָהּ, וְשָׁלוֹ קָיָם. הֲרִינִי
נָזִירָהּ, וְאֵתָהּ, וְאָמַר אֵמֶן, אֵינוֹ יָכוֹל לְהִפָּר:

ג. הָאִשָּׁה שֶׁנִּדְרָה בְּנָזִיר, וְהִיטָה שׁוֹתָה בִּיָּין וּמִטְמָאָה לְמִתִּים, הִרִי
זוֹ סוּפָגַת אֶת הָאֲרָבָעִים. הִפֵּר לָהּ בַּעֲלָהּ וְהִיא לֹא יָדְעָה שֶׁהִפֵּר לָהּ
בַּעֲלָהּ, וְהִיטָה שׁוֹתָה בִּיָּין וּמִטְמָאָה לְמִתִּים, אֵינָה סוּפָגַת אֶת
הָאֲרָבָעִים. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִם אֵינָה סוּפָגַת אֶת הָאֲרָבָעִים, תִּסְפֹּג
מִכַּת מִרְדּוּת:

ד. האשה שנזרה בנזיר והפרישה את בהמטה ואחר כך הפר לה בעלה, אם שלו היתה בהמטה, תצא ותרעה בעדר. ואם שלה היתה בהמטה, החטאת תמות, ועולה תקרב עולה, והשלמים יקרבו שלמים, ונאכלין ליום אחד, ואינו טעונין לחם. היו לה מעות סתומים, יפלו לנדבה. מעות מפרשים, דמי חטאת, ילכו לים המלח, לא נהגים ולא מועלים בהן. דמי עולה, יביאו עולה, ומועלים בהן. דמי שלמים, יביאו שלמים, ונאכלין ליום אחד, ואינו טעונין לחם:

ה. נזרק עליה אחד מן הדמים, אינו יכול להפר. רבי עקיבא אומר, אפלו נשחטה עליה אחת מכל הבהמות, אינו יכול להפר. במה דברים אמורים, בתגלחת הטהרה. אבל בתגלחת הטמאה, יפר, שהוא יכול לומר אי אפשי באשה מנולת. רבי אומר, אף בתגלחת הטהרה יפר, שהוא יכול לומר אי אפשי באשה מגלחת:

ו. האיש מדיר את בנו בנזיר, ואין האשה מדירת את בנה בנזיר. כיצד, גלח או שגלחוהו קרוביו, מטה או שמחו קרוביו, היתה לו בהמה מפרשת, החטאת תמות ועולה תקרב עולה והשלמים יקרבו שלמים, ונאכלין ליום אחד, ואינו טעונין לחם. היו לו מעות סתומין, יפלו לנדבה. מעות מפרשין, דמי חטאת ילכו לים המלח, לא נהגין ולא מועלין. דמי עולה, יביאו עולה ומועלין בהן. דמי שלמים, יביאו שלמים, ונאכלין ליום אחד, ואינו טעונין לחם:

ז. האיש מגלח על נזירות אביו ואין האשה מגלחת על נזירות אביה. פיצד. מי שהקה אביו נזיר והפריש מעות סתומים על נזירותו ומת, ואמר הריני נזיר על מנת שאגלח על מעות אבא, אמר רבי יוסי, הרי אלו יפלו לנדבה, אין זה מגלח על נזירות אביו. איזהו שמגלח על נזירות אביו, מי שהקה הוא ואביו נזירים והפריש אביו מעות סתומים לנזירותו ומת, זהו שמגלח על נזירות אביו: